

C. H. Spurgeon: Missziós mulattatók

Bűn tanyázik az Úr követőinek táborában, oly kirívóan arcátlanul, hogy a legrövidlátóbbak előtt sem maradhat észrevétlen. Az elmúlt pár év folyamán ez a bűn rendellenes mértékben növekedett meg. Úgy hatott, mint az egész tésztát megerjesztő kovász. Az ördög ritkán végez agyafúrta munkát, minthogy elhitezi az egyházzal, hogy missziójának része az emberek szórakoztatása – megnyerésük érdekében. A puritánok bátor evangélium-hirdetésétől az egyház fokozatosan tompította bizonyágtételét, majd rákacsintott kora frivolitásaira és mentegetni kezdte őket. Azután eltúrta jelenlétüket a falain belül. Most pedig azonosul velük a tömegek elérésének céljából.

Az első ellenvetésem, hogy a Szentírás sehol sem beszél az emberek szórakoztatásáról, mint az egyház feladatáról. Ha keresztyén cselekedet lenne, akkor miért nem szólt róla Krisztus? „Menjetek szerte a világba és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” Az üzenet teljesen világos. Megtörténhetett volna, hogy hozzáteszi: „és mulattassátok azokat, akiknek nincs gusztusa az evangéliumra”. Ilyen szavakat azonban nem találunk. Ilyesmi Jézusnak nem jutott eszébe. Nézzük csak újra: „adott némelyeket apostolokul, prófétákul, másokat pásztorokul és tanítókul a szolgálat végzésére”. Hogy kerülnek ide a mulattatók? A Szentlélek hallgat róluk. A prófétákat vajon azért üldözték, mert szórakoztatták az embereket vagy, mert a mulattatást választották? A koncerteknek nincsenek mártírjai.

Ismét mondom, a szórakoztatás kibékíthetetlen ellentmondásban áll Krisztus és apostolai életével, tanításával. Mi volt az egyház hozzáállása a világhoz? „Ti vagytok a föld sója” – nem édes cukorkája – amit a világ kiköp, és nem nyel le. Rövid és éles volt a kijelentés: „Temessék el a halottak a halottaikat”. Jézus halálosan komolyan gondolta ezt.

Krisztus sokkal népszerűbb lehetett volna - amikor tanítványait kiküldte -, ha több színpompás és kellemes elemet hoz divatba missziójában. Nem hallottam, hogy azt mondta volna: „szaladjatok ezek után az emberek után, Péter, és mondjátok meg nekik, hogy holnap más stílusú lesz az istentiszteletünk, rövid és megnyerő kis prédikációval

fogunk kellemes estét rendezni az embereknek. Mondd meg nekik, hogy biztosan élvezni fogják. Siess, Péter, valahogy meg kell fognunk az embereket!” Jézus sajnálta a bűnösöket, sóhajtott és zokogott felettük, de soha nem akarta szórakoztatni őket. Az újszövetségi levelekben is hiába keresnénk bárhol az evangéliumi szórakoztatást. Azok üzenete más: „gyertek ki, maradjatok kint, maradjatok kint tisztán!” Az olyan megközelítés, ahol ezek közül valamelyik hiányzik: becsapás. A levelek szerzői feltétel nélkül megbíztak az evangéliumban, és semmilyen más fegyvert nem használtak. Miután Pétert és Jánost bebörtönözték prédikációjuk miatt, az egyház imaalkalmat tartott, de nem ezt imádkozták: „Uram, adjad a te szolgálóidnak, hogy egy kis ártatlan kikapcsolódás révén, bölcsen és másoktól eltérően mutathassuk meg ezeknek az embereknek, milyen boldogok vagyunk.” Hacsak nem hagyták abba Krisztus prédikálását, nem volt idejük mulatságokat szervezni. Az üldöztetés által szétszórattak, mindenhova elmentek az evangéliumot prédikálni. „Feje tetejére állították a világot.” Ez a különbség!

Uram, tisztítsd meg Egyházadat minden rothadástól és szeméttől, amelyet az ördög varrt a nyakába, és vigyél vissza minket az apostoli módszerekhez.

Ha megvizsgáljuk, akkor azt tapasztaljuk, hogy a mulattatás missziója nem éri el a remélt eredményt. Hatása romboló a megtértek körében. Lássuk csak, hadd jöjjenek elő azok a nemtörődöm és szidalmazó emberek - akik hálásak Istennek, mert az Egyház találkozott velük félúton -, hogy beszéljenek és tegyenek bizonyosságot! Hadd jöjjenek a megfáradtak, akik békességet találtak valamelyik koncerten, hogy ne hallgassanak! Hadd jöjjenek a részegesek is, akik számára a színházi szórakozás Istentől rendelt láncszem volt megtérésük folyamatában, és álljanak fel közöttünk! – Senki nincs, aki ezekre a felszólításokra jelentkezne, mert a szórakoztatás missziója nem eredményez megtérteket.

Szolgálatunk számára a legégetőbb szükség, hogy a hívő tudomány összeforrjon az elmélyült lelkeséggel, mert az egyik úgy fakad a másikból, mint gyümölcs a gyökérből. Biblikus tanításra van szükség, olyan mélyen megérettre és megéltre, hogy az tűzbe hozza az embereket.

(Megjegyzés:

Írta mindezt C. H. Spurgeon angol prédikátor a XIX. (!) században... - *Solymos D.*)